

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِي
وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾

103 Onların:

“- Kesinlikle, Kur’ân’ı ona bir insan öğretiyor” dediklerini biliyoruz. Muhammed’in hak peygamberliğine dil uzatmak kastıyla Kur’an’ı kendisine öğrettiğini söyledikleri şahsın dili yabancıdır. Halbuki, bu Kur’an fasih, ifade gücü üstün, edebî bir Arapça’dır.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

104 Allah’ın âyetlerine inanmayacak olanları Allah hidayete erdirme lütfunda bulunmayacak, doğru yola sevketsin. Onlara can yakıp inleyen müthiş bir azap vardır.

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾

105 Allah’ın âyetlerine inanmayacak olanlar ancak yalan uydurur. Onlar, işte onlar yalancıların ta kendileridir.

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

106 Kalbi, akli iman ile huzur ve sükûn bulduktan sonra, küfre zorlananlar hariç, kim iman ettikten sonra Allah’ı inkâr eder, tekrar küfre saplanırsa, gönlünü küfre açarsa, işte Allah’ın gazabı, hışmı bunlaradır. Onlara büyük bir azap vardır.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾

107 Bu azap, onların dünya hayatını severek, âhirete ebedî yurda tercih etmelerinden dolayıdır. Allah, kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah’a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar eden kâfir bir toplumu, doğru yola sevketsin lütfunda bulunmayacak.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمُ وَأَبْصَارُهُمْ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾

108 İşte onlar, Allah’ın kalplerini, kafalarını anlayışsız, kulaklarını işitmez, gözlerini görmez hale getirdiği kimselerdir. Onlar, işte onlar, gaflet içinde olanlardır.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾

109 Onların âhirette, ebedî yurtda hüsrana uğrayanlar olduğunda da şüphe yoktur.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ
مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾

110 Bir de, temel hak ve hürriyetlerinin engellenerek, baskı, zulüm ve işkenceye mâruz kalmalarının ardından, memleketlerinden, özgürce Allah’a kulluk ve ibadet etmek, güç ve gönül birliği yapmak için hicret edip, Allah yolunda hayatlarını ortaya koyarak, konuşarak, yazarak, hesapsız servet harcayarak cihad edenlerin, cihadın sıkıntılarına, güçlüklerine, şer’î sorumluluklara katlananların yanında senin Rabbin vardır. Senin Rabbin bu feragat ve fedakârlıktan sonra, onları koruma kalkanına alır, onlara karşı çok bağışlayıcı ve engin merhamet sahibidir.